

Om vækkelse

Frits Larsen - [Luthersk Missionsforenings Højskole](#) Hillerød 1923-62.

"I ham var liv og livet var menneskenes lys" Joh.1:4

Under et foredrag nu i sommer kom jeg i tanker om, at jeg burde nok skrive lidt om emnet vækkelser. Ikke fordi vi har haft store vækkelser, heller ikke fordi vi netop venter vækkelser nu og slet ikke, fordi jeg har gode raad, om der skulde komme nogen vækkelse uanmeldt; men det kan maaske være ret at gøre opmærksom paa, at der er vækkelsestider, og at de er dyrebare. Maaske kan denne paamindelse være med til at kalde vækkelsen frem eller i hvert fald bønnen om vækkelse.

Enkelte vækkelser er kommet uden nogen menneskelig tjenestes mellemkomst, som en evangeliets vækkelse, andre mere synligt som en Aandsudgydelses vækkelse og enkelte tilsyneladende som resultat af menneskelige forberedelser og foranstaltninger. Som eksempel nævnes de vækkelser her i Norden, som er og var følge af Ordets forkyndelse og opvækkelsen i Finland ved Aandsudgydelsen paa marken samt de arrangerede vækkelsesmøder, der undertiden giver synlige resultater.

De store vækkelser i 1904-05 kom baade ved Ordets forkyndelse, efter aarelang forbøn, ved Aandens udgydelse og der, hvor man arrangerede store møder. Walesvækkelserne var beredt gennem 10-aarig bøn. Det kan godt siges, at bøn i Jesu navn er kanaler, hvorigennem leder sin kraft til os; selv om det er sandt, at han alene virker alt. Der kan da ogsaa vises adskillige eksempler paa, at Gud har sat bedekredse i gang forud for vækkelsestider, men det er nok uret at nævne saadanne af 2 grunde; for det første, fordi vi ved saa lidt, om det er Gud, som har sat det i gang, eller om de bedekredse og vækkelse virkelig hører sammen, og for det andet, fordi det er saa let at faa trosbrødre ind i en vis trældom m.h.t. bøn og vækkelse. Har man selv erfaret trældom i bønnen, bliver man bange for at føre andre i den.

Det er dog den store uomtvistelige sandhed, at Guds gerning øves gennem vækkelser, og at han baade bruger bedere, husbesøgere, talere, sangere, traktater og mere i sin tjeneste, og at han lader det samvirke. Det er ogsaa lige saa sandt, at vækkelser standser, naar mennesker tager opmærksomheden i stedet for Gud, og det ikke længere er Guds naadeværk, som aabenbares. Endelig er det ogsaa ret at forstaa, at Gud har alt at give os i Kristus, og at han gaar vejen gennem sine troende og retfærdiggjorte børn, for at hans gerninger kan ske gennem dem. Da er det ikke uvæsentligt, hvordan vi stiller os til Guds værk. Det, som egentlig ligger mig paa hjerte, er nogle tanker, jeg engang fik ved læsning af Efr.Rangs bok om vækkelser, og som jeg skal fremføre frit uden at berøre bogens ord eller ordenes oprindelige sammenhæng.

Hvordan hindres vækkelse?

Tro ikke, at Ordet har magt til at føde paany, og at det alene kan ske. Tro ikke, at Gud kan bruge ringe redskaber, men maa betjene sig af særlig udkaarede. Sørg ikke over synden i dig og synden omkring dig. Sørg ikke over sjæle som gaar evig fortabt, om de ikke frelses. Tænk bare, at det er vel ikke saa alvorligt ment med Guds Ord om dom og om helvede. Lad bøn og forbøn bare blive lidt brugt, helst bare vanemæssigt og tørt. Sørg for og vær tilfreds med, at Ordet udsaa sparsomt, og at det bare lyder belærende og uden den spids, som er i det. Bliv lidt irriteret, om nogen rører ved noget, som bør rettes, men som maaske ikke kommer andre ved. Kald ingen til at tale, som har vækkerrøstens naadegave. Trøst dig med, at du behøver da ikke tale med nogen om deres sjæls frelse; lad bare alt gaa stille og roligt, helst hyggeligt. Tal ikke for meget om det gode Guds Ord, du har hørt, naar du er sammen med andre, men vær livlig og interessert, naar der tales om verdslige

ting. Advar mod alvorlige og hyppige bedemøder og knæfald. Advar ogsaa mod at tro Naaden for let. Ja, gør dette og hjælp andre til det, og vækkelsen udebliver - maaske; thi dersom disse tie, skal stenene raabe, sagde Jesus.

Materialisme, rationalisme, liberalisme, nydelsessyge i verden og syndens magt er for lidet at regne mod Guds folks søvn og mod, at Guds folk regner for lidt med Ordets kraft. Men vi har baade hindret vækkelser i at komme og - og det gør ogsaa ondt - faaet begyndte vækkelser til at standse.

Hvordan hindres saa en begyndt vækkelse

Kødets Aand trænger sig ind med partisyge og misundelse. Der er for faa villige og duelige arbejdere. Et overdrevent følelsesliv og for lidt oplevelse af sin egen fortabte tilstand og Naadens uforskyldthed standser en vækkelse. Tilbedelse af personer eller tro paa egen kraft standser arbejdet. Endelig vil jeg gerne føje et par ord til om det at værne om nyvundne. Det er tanken paa unge, som nylig er frelst, og som kommer ind i et samfund, hvor der ikke i aarevis har været vækkelser, der særlig griber mig. Lad os da erindre Jesu ord i Joh.s. 21: Vogt mine lam. A.Åberg skrev engang: Der fødes ikke flere paany, end Guds folk paa stedet kan tage mod og være med at varme op. Er vi mon vaagne nok til at kunne tage mod smaa børn. Naar et barn fødes, fødes ogsaa moderkærligheden, og den ufolder sig under øvelsen.

Gaar det ligesaa i Guds rige? Kommer der tilsvarende omsorgsfuld kærlighed til nyfrelste hos de gamle kristne: Ja, hos mange, men ikke hos alle. Læg de nye troende til dit hjerte. Del dit med dem. Før dem ind i Ordet. Læg til rette for deres læsning. Giv dem bibellæsning, de kan bruge - fød mine lam. Hjælp de unge kristne i arbejdet: Traktatuddeling, forbøn, indbydelse til møder o.s.v. Husk paa, at bliver de unge arbejdsløse, maa de leve af understøttelse. Som Faderen har udsendt mig, saadan sender jeg eder, sagde Jesus. Tænk paa, om vækkelserne kunde gaa over vort land, ikke en stemningsbølge, men en vækkelse, der viser os vor fortabte stilling og viser os den uforskyldte Naade. Herre, send os vækkelse. Begynd med mig. Skal vi bede om vækkelse?

(Båndet år? – [fra Stenslands hjemmeside](#) - Shafan 23-08-08)
